

Endelig henlede Udvalget Opmærksomheden paa, at mange Bødemaksima udenfor Straffeloven, til Dels paa Grund af Lovenes Alder, er urimelig lave, samt at dette formentlig i særlig Grad vilde mærkes, hvis Straffelovforslaget Regler om Fastsættelse af Straf for flere Lovovertrædelser under eet (§§ 89 og 90) skulde anvendes paa Særlovgivningens Bødebestemmelser i den Skikkelse, som disse har nu. Af Hensyn hertil stillede Udvalget til Ikrafttrædelseslovforslaget Forslag om Ophævelse af alle Bødemaksima udenfor Straffeloven hvorved man vil kunne undgaa en Revision af Særlovgivningens Bødereglere, som af de anførte Grunde ellers vilde være tvungende nødvendig.

Venstremindretallet fremhævede, at naar det har stillet Forslag om eller været med til at stille Forslag om at udvide Omraadet for Fængselsnævnets Virksomhed, er det ud fra den Forudsætning, at denne nye Institution, der paa væsentlige Punkter kommer til at repræsentere forskelligartet Sagskundskab, lettere vil være i Stand til at handle ud fra den enkelte Persons Særejendommelighed. Paa den anden Side fandt Mindretallet i Institutionens Sammensætning tilstrækkelig Garanti for, at Lighedsafgørelsen for beslægtede Tilfælde Vedkommende bliver overholdt.

Dernæst udviklede Mindretallet i Betænkningen Grundene til, at det (med Undtagelse af enkelte Medlemmer) ikke foreslog Livsstraf og Tugthusstraf, og gjorde forskellige Bemærkninger om andre af de foreliggende Bestemmelser og Ændringsforslag. Endelig bemærkede Mindretallet, at samtlige dets Ændringsforslag til Kapitlerne om Forbrydelser i Familieforhold, mod Kønssædeligheden og mod Liv og Legeme »bygger paa den Opfattelse, at det vil være for farligt for de almene Samfundstilstande at slappe Straffebestemmelserne for meget. Et tredie Mindretal (Elmquist) — som udtalte, at Medforslagsstilleren til det paagældende Ændringsforslag, Fru Hauschultz, formentlig var enig i Betragtningerne, men grundet paa Fru Hauschultz Sygdom havde hendes Tiltrædelse ikke kunnet indhentes — udviklede udførligt det paagældende Ændringsforslag om Bevarelse af Dødsstraffen.

Landstingsudvalget bemærkede i Betænkningen med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Paatalemyndigheden bør drage Grænsen for, hvornaar Tiltale frafaldes i Medfør af § 31 (overfor unge Personer), og hvornaar Tiltale rejses under Hensyn til, at sigtede skønnes egnet for Ungdomsfængsel, at Afgørelsen heraf selvsagt maa bero paa de Erfaringer, som indvindes efter Lovens Ikrafttræden, men at man dog gaar ud fra, at Paatalemyndigheden, naar det drejer sig om de yngre Aldersklasser — i Overensstemmelse med hidtidig Praksis —, normalt vil frafalde Tiltale, imod at vedkommende undergives Opdragelsesforsorg.